

· NYLANDS DJURSKYDDS FÖRENING ·

Jälkikatsaus.

Vaikka näihin asti on raivattu vain pikkuruinen osa sitä avaraa työkenttää, josta tulevaisuudessa oikeuden — „oikeutta kaikille“ — ihanat hedelmät: humanisuus ja tunnonrauha, varmuudella kantavat nyt tuskin aavistettua satoa, huvittanee ehkä jotakuta asiaa harrastavaa luoda lyhyt silmäys eläintenystävain työhön kuluneen vuoden aikana.

Kaikki tiedämme millä innolla maamme eläinsuojeluseurat sekä yksityiset eläinystävälliset henkilöt jo useampien vuosien kuluessa ovat työskennelleet uusien ajanmukaisten teurastustapojen aikaansaamiseksi.

Useasti on käännetty valtion puoleen, asiaa on seikkaperäisesti selvitelty vaikutusvoimaisille henkilöille, mutta turhaan. Ennakkoluulot, omanvoitonpyyntö, isiltä perityt tavat ovat näihin asti pitäneet mielet pimitettyinä, sydämet soaistuna tälle eläinrääkäyksen tummimmalle häpeäpilkulle.

Tämä muuten kaikissa suhteissa erinomainen vuosi on eläinystävälle merkkivuosi, sillä uusi armoll. asetus koskeva kotiteurastusta näki päivän valon elokuun 14 p:nä.

Asetuksen pääkohdat ovat lyhykäisesti seuraavat: tainnutus ennen teurastamista määrätään; sivullisten asiaan tarpeettomien henkilöitten, etenkin lasten läsnäolo teurastustyössä kielletään ankarasti; eläinten läsnäoloa ei myöskään sallita; teurastusta ei saa toimittaa muut kuin täysikasvuiset, ammattiinsa perehtyneet henkilöt.

Se tosiseikka, että teurastus näinmuodoin esivallan käskystä on saatu sopusointuun humanisuuden vaatimusten kanssa, on it-

sessään mahtava edistysaskel eläinsuojelusalalla, mutta elkäämme luulko että n. s. teurastusasia tämän kautta on täysin ratkaistu. Ei, asetusta on pidettävä ikaankuin lähtökohtana aatteelle: että jos mahdollista joka eläin säästetään tuskallisesta kuolemasta, — toisin sanoen: asetus on käytännössä täsmällisesti noudatettava; poikkeuksia siitä ei saa sallia.

Tämän toteuttamiseksi sopinee ehdottaa seuraavia toimenpiteitä: 1) että ainakin yksi ampumakone hankitaan joka kylään tahi ainakin muutamia jokaiseen kuntaan*); 2) jokaisessa suuremmassa kartanonpaikassa tulisi aluelaisten käytettäväksi löytyä ajanmukaisia teurastusaseita ja harjaantuneita teurastajia, jotka maksuttomasti toimittaisivat näyteteurastuksia paikkakuntalaisille; 3) joka kunnan tulisi omalla kustannuksellaan lähettää pari henkilöä kaupunkipaikkoihin oppimaan uusia teurastustapoja, velvollisuudella palattuaan maksuttomasti toimittaa näyteteurastuksia.**)

Syyskuun 28 p. vihittiin Lammilla eläinsuojelus-, nuoriso- ja raittiusaatteille vaatimaton koti, joka on saatu toimeen miltei yksinomaan tunnetun eläinystävän everstil. T. Forsténin väsymättömyyden ponnistusten kautta. Tästä luomastaan kodista kertoo everstil. Forstén m. m.:

Rakennuksessa, joka sijaitsee Ormajärven rannalla kauniissa hongikossa, on muitten huoneitten ohessa avara kokoushuone, jonka edessä on suuri kuistikko. Rakennuksen maantienpuoleisessa päädyssä luemme sanat „Oikeutta kaikille“, jotka sattuvasti kuvaavat rakennuksen tarkoitusta. Kokoushuoneen peräseinä on omistettu isänmaallisille tauluille ja muistoille. Muita seinä koristavat raittiutta ja eläinsuojelusta koskevat kuvat. Kirjakaappi sisältää paitsi muuta kirjallisuutta joukon useankielistä eläinsuojeluskirjallisuutta. Toinen kaappi on pieni apteekki pulloineen, purkkeineen, pihtineen, kannuineen, lääkesisäänantokoneineen j. n. e.

Etä tällöisten kotien perustaminen suuresti edistäisi eläinsuojelusaatteen levenemistä, tunnustamme mielihyvällä, varsinkin kun ne sijaitsevat, niinkuin sanottu koti, nuorisoseuran joka-aikaisessa kokoushuoneessa.

Aikaista lienee toivoa että everstil. Forsténin esimerkkiä vielä yleisemmästi seurattaisiin, mutta helpompi olisi jokaisen nuorisoseuran kotiin toimittaa eläinsuojeluskirjallisuutta, kuvia y. m. havainnollisia asioita koskevia esineitä.

*) Sopivin ja halvin teurastuskone on ampumanaamari, sillä kun voi teurastaa sekä suurempia että pienempiä kotieläimiä. (Ruutipaljous patruunaan muutetaan aina sitä myöten, kuinka suuri teurastettava elukka on.)

**) Nämä henkilöt olisivat sitä paitsi tutustutettavat hevosen lihan käyttämiseen ravintoaineena — sillä suuri kansallistaloudellinen tappio kohtaa vuosittain maatamme, kun polkuhinnalla myymme työhön kykenemättömät hevosemme, emmekä käytä niiden lihaa ravinnoksemme.

Loka- ja marraskuussa piti Toimittaja Jean Boldt Helsingissä ruotsiksi esitelmän „Tieteellisestä julmuudesta“ sekä Asioitsija Kosonen samaan aikaan samasta asiasta suomeksi. Esitelmien sisältö pysyi johdonmukaisesti mielipiteissä „moraali on tiedettä kalliimpi“ ja „päämäärä ei pyhitä välikappaleita“, ja tuotiin niissä esiin erittäin valaisevia esimerkkejä meidän omien tiedemiestemme julkaisuista. Ilahuttava seuraus näistä esitelmistä on ollut että antivivisektioni-(viviis. vastustava) liike on tullut tunnetuksi laajoissa piireissä sekä että niiden kautta moni on kokonaan ruvennut tämän eläinsuojelussuunnan harrastajaksi. Tietoja vivisektionista on tähänasti levittänyt pääasiallisesti „Nordiska Samfundet till bekämpande af det vetenskapliga djurplågeriet“ (Pohjoismainen Seura tieteellisen eläinraakkäyksen vastustamiseksi) lukuisilla kirjassillaan. Mutta kun on perin tärkeätä että samallaisia kirjasia ilmestyisi myöskin suomenkielellä, on ryhdytty toimiin C. Begeholmin teoksen „Et Indlaeg imod det videnskabelige Dyrplageri“ suomentamiseksi.

Vuoden vaihteessa onnistui *Sylvia-yhdistykselle* saada käytettäväkseen eri osasto lastenlehdessä „Tuulikki“, sitte kun oli rauennut sen yritys saada haltuunsa „Sylvia“ nimisen lastenlehden ulosantaminen. Täten on yhdistyksellä taas oma äänenkannattaja, joskin toistaiseksi ainoastaan suomenkielinen. Todellisella mielihyvällä on tätä seikkaa tervehdittävä, kun muistamme että eläinsuojelustyön kautta nousevassa polvessa laskemme asialle vanhimman perustan. „Nuorena vitse väännettävä!“

H. N.

Uudenmaan Eäinsuojelusyhdistys.

Yhdistys on kuluneena vuonna kokoontunut 13 kertaa. Johtokuntaan on kuulunut: asessorinrouva E. Kurtén, neidit S. Streng ja A. Forstén, leht. A. B. Nyberg, varatuom. H. Niklander, everstiluutn. T. Forstén, kapt. J. Kock, insin. A. Brehmer, agron. K. Tennberg, huvilanomist. K. Nilsson ja tilanomist. H. Oljemark, paitsi niitä virkailijoita, jotka ovat olleet yhteiset Sylvia-yhdistyksen kanssa. — N. 20,000 kpl. kirjasia (antivivisektionia, teuras-tusta, tukinajoa y. m. käsitteleviä) on vuoden kuluessa levitetty sekä läänin kaikkiin kuntiin lähetetty kuvallinen selitys „Hevosen taudit“. Yhdistys on laitattanut 100 kpl. ampumakonetta, pitääkseen yleisön saatavissa sellaisia mahdollisimman halvalla hinnalla, 8 mkalla, ja on tämä varasto jo suurimmaksi osaksi myyty. — Helsingin eläinsuojelusyhdistyksen ja Eläinten ystävien kanssa pani

yhdistys syksyllä toimeen yhteisen iltaman, hankkiakseen varoja niiden 300 mk:n lisäksi, mitkä sanotut yhdistykset olivat antaneet hätäapukeskuskomitealle karjanrehun hankkimista varten erittäin rehunpuutetta kärsivälle Suojärvelle. — Ajuriyhdistyksen ehdotusta etukaupunkeja koskevan ajotaksan muuttamisesta on yhd. kannattanut, varsinkin oikaisun saamiseksi siinä, että puoli syltä halkoja, painoltaan ainakin 1,000 kg, on saatu kulettaa kerrallaan, vaikka suurin sallittu paino muuta tavaraa on ollut määrätty 650 kg:ksi.

Vastaukseksi Joensuun Eläinsuojelusyhdistyksen ehdotukseen eläinsuojeluskirjallisuuden yhteisesti hankkimisesta on Uudenmaan Eläinsuojelusyhdistys ryhtynyt toimenpiteisiin eripainosten hankkimiseksi eri kirjoituksista niistä kirjallisista teoksista, joita yhdistyksellä on aikomus tavantakaa ulosantaa, ja pitää nämä helpolla hinnalla tilaavien yhdistyksien saatavina.

Yhdistyksen puolesta on everstil. T. Forstén vuoden kuluessa pitänyt n. 30 esitelmää osaksi Helsingissä, osaksi maaseudulla, joissa viimeainituissa on myöskin näytelty teurastuskoneiden käyttöä. Sitä paitsi ovat eri tilaisuuksissa yhdistyksen asioissa esiintyneet rouva H. Niklander sekä hrat A. Brehmer, A. Rantala ja H. Niklander.

Yhdistyksen matkustava asiamies hra A. Rantala on 3-kuukautisen yhdistyksen palveluksessa olonsa ajalla tehnyt 28 matkaa maaseudulle, käyden n. 50:nessä eri paikassa: markkinoilla, tukin- ja kivenajopaikoissa y. m., otattaen tällä ajalla päiviltä 80 ajokulua hevosta, antaen lukemattomia varoituksia sekä yksityisille hevosenomistajille että työnjohtajille liian suurista kuormista y. m. sekä saattanut 6 henkilöä syytteeseen eläinraakkäyksestä. Sitä paitsi on käyty muutamien sahanomistajien puheilla helputuksien aikaansaamiseksi tukinajoissa. Kaupungissa olonsa aikana on yhdistyksen asiamies m. m. käynyt kaupungin kaatopaikoilla, teurastuslaitoksessa, halkopihoissa ja muissa senkaltaisissa paikoissa, missä joukottain ajureja on koolla.

Jäsenluku on vuoden kuluella noussut 300:aan, asiamiehiä on 7 ja 4 paikallisosastoa.

Tulot: 1,321: 76; menot: 1,270: 10.